

Direkt limesz, inverz limesz, végtelen Galois-bővítések

Az alábbi jegyzetben a direkt limeszt, az inverz limeszt, testek algebrai lezártjának létezését, ill. a végtelen Galois-csoportokat tekintjük át. Nem minden bizonyítás szerepelt előadáson (vagy gyakorlaton), ezeket természetesen nem kell tudni. Az algebrai lezárt konstrukciója lényegében megegyezik Pelikán József [1] internetes Algebra jegyzetében szereplő konstrukcióval.

1. Direkt limesz

Legyen I egy (általában végtelen) részbenrendezett halmaz, melyben bármely két elemnek van közös felső korlátja (azaz I jobb filtrált). Ekkor természetesen bármely véges sok elemnek is van közös felső korlátja.

1.1. Definíció. Legyenek az A_i halmazok az I részbenrendezett halmazzal indexelve, és minden $i \leq j$ -re legyen adva egy $f_{ji}: A_i \rightarrow A_j$ függvény az alábbi tulajdonságokkal: (1) $f_{ii} = \text{id}_{A_i}$ minden $i \in I$ -re; (2) ha $i \leq j \leq k \in I$, akkor $f_{ki} = f_{kj} \circ f_{ji}$. Az $(A_i)_{i \in I}$ halmazrendszert ekkor direkt rendszernek nevezzük. Az $(A_i)_{i \in I}$ direkt rendszer direkt limeszén a

$$\varinjlim_{i \in I} A_i := \bigcup_{i \in I} A_i / \sim,$$

ahol \sim a következő ekvivalenciareláció a $\bigcup_{i \in I} A_i$ diszjunkt unió: $a_i \sim a_j$ ($a_i \in A_i$, $a_j \in A_j$, $i, j \in I$) akkor és csak akkor, ha van olyan $k \in I$, melyre $i \leq k$, $j \leq k$ és $f_{ki}(a_i) = f_{kj}(a_j) \in A_k$. Az $a_i \in A_i$ osztályát a $\varinjlim_{i \in I} A_i$ direkt limeszben $[a_i]$ -vel jelöljük. A direkt limeszt időnként injektív limesznek, vagy kolimesznek is nevezzük.

1.2. Megjegyzés. Ha az A_i halmazok topologikus terek, és az f_{ji} leképezések folytonosak, akkor a $\varinjlim_{i \in I} A_i$ is egy topologikus tér lesz (a diszjunkt unió vett ekvivalenciareláció szerinti faktortértopológiával). Ez a topológia $\varinjlim_{i \in I} A_i$ -n a direkt limesz topológia, mely nem más, mint a legfinomabb olyan topológia, melyre nézve az $A_i \hookrightarrow \bigcup_{i \in I} A_i \twoheadrightarrow \varinjlim_{i \in I} A_i$ leképezések mind folytonosak.

1.3. Állítás. Ha az A_i halmazok csoportok, és az f_{ji} leképezések csoporthomomorfizmusok, akkor $\varinjlim_{i \in I} A_i$ is csoport az $[a_i] \cdot [a_j] := [f_{ki}(a_i) \cdot f_{ji}(a_j)]$ művelettel, ahol $k \in I$ tetszőleges közös felső korlátja $i, j \in I$ -nek.

Bizonyítás. A jóldefiniáltság abból következik, hogy $[a_i] = [f_{ki}(a_i)]$, és ha $a_i \sim a_{i'}$ (melyet egy $i, i' \leq k_1 \in I$ index bizonyít), $a_j \sim a_{j'}$ (melyet egy $j, j' \leq k_2 \in I$ index bizonyít) és k, k' egy-egy közös felső korlátja i, j -nek, illetve i', j' -nek rendre, akkor vehetünk egy $k_0 \in I$ közös felső korlátot az $i, j, k, i', j', k', k_1, k_2 \in I$ elemeknek. Ekkor (többször használva, hogy az f -ek homomorfizmusok, és jól viselkednek a kompozícióra)

$$\begin{aligned} f_{k_0 k} (f_{ki}(a_i) f_{kj}(a_j)) &= f_{k_0 k} \circ f_{ki}(a_i) f_{k_0 k} \circ f_{kj}(a_j) = \\ &= f_{k_0 i}(a_i) f_{k_0 j}(a_j) = f_{k_0 k_1} \circ f_{k_1 i}(a_i) f_{k_0 k_2} \circ f_{k_2 j}(a_j) = \\ &= f_{k_0 k_1} \circ f_{k_1 i'}(a_{i'}) f_{k_0 k_2} \circ f_{k_2 j'}(a_{j'}) = f_{k_0 i'}(a_{i'}) f_{k_0 j'}(a_{j'}) = f_{k_0 k'} (f_{k' i'}(a_{i'}) f_{k' j'}(a_{j'})) . \end{aligned}$$

Az asszociativitás egy hasonló számolás és $[a_i]^{-1} = [a_i^{-1}]$. □

A fenti bizonyítás azt is mutatja, hogy ha az A_i -ken tetszőleges műveletek vannak adva, amiket az f_{ji} leképezések megtartanak, akkor a direkt limeszen is értelmezhetők ugyanezek a műveletek. Sőt, ha vannak azonosságaink, melyek az összes A_i -ben teljesülnek, akkor azok az azonosságok a direkt limeszben is teljesülni fognak. Tehát gyűrűk, modulusok, vektorterek direkt limesze is gyűrű, modulus, vektortér. Sőt, ha feltesszük, hogy a leképezések mindig testhomomorfizmusok, melyek az 1-et az 1-be viszik (speciálisan injektívek), akkor testek direkt limesze is test lesz, hiszen minden nem 0 elemnek lesz inverze.

1.4. Példa. Ha $I = \mathbb{Z}^{>0}$ az oszthatóságra nézve, és $\mu_n \leq \mathbb{C}^\times$ jelöli az n -edik egységgyökök csoportját, és $n \mid m$ esetén $f_{mn}: \mu_n \rightarrow \mu_m$ a természetes tartalmazás, akkor $\varinjlim_n \mu_n \cong \mu_\infty$ az összes komplex egységgyök csoportja.

1.5. Állítás. A direkt limesz funktor egzakt (Abel-csoportokon).

Mielőtt belekezdenénk a fenti állítás bizonyításába, először azt kell megmondanunk, mitől is lesz a „direkt limesz” egy funktor, és melyik kategóriából melyikbe képez. Rögzítsünk egy I jobb filtrált részbenrendezett halmazt, és tekintsük ezzel a részbenrendezett halmazzal indexelt Abel-csoportok direkt rendszereit, mint objektumokat. Egy $(A_i, f_{ji})_{i \leq j \in I}$ és egy $(B_i, g_{ji})_{i \leq j \in I}$ direkt rendszer között egy $\varphi = (\varphi_i)_{i \in I}$ morfizmus alatt $\varphi_i: A_i \rightarrow B_i$ ($i \in I$) Abel-csoport homomorfizmusok egy rendszerét értjük, melyekre minden $i \leq j \in I$ esetén a

$$\begin{array}{ccc} A_i & \xrightarrow{\varphi_i} & B_i \\ f_{ji} \downarrow & & \downarrow g_{ji} \\ A_j & \xrightarrow{\varphi_j} & B_j \end{array}$$

diagram kommutatív. Vegyük észre, hogy direkt rendszerek közti leképezések magja és képe (sőt, komagja) is direkt rendszer, ezért van értelme direkt rendszerek egzakt sorozatáról beszélni. Továbbá ha φ egy morfizmus az $(A_i)_{i \in I}$ és a $(B_i)_{i \in I}$ direkt rendszer között, akkor φ indukál egy $\varinjlim \varphi_i: \varinjlim A_i \rightarrow \varinjlim B_i$ Abel-csoport homomorfizmust a direkt limeszek között. Tehát $\varinjlim_{i \in I}$ valóban egy funktor, mégpedig az I -vel indexelt Abel-csoportokból álló direkt rendszerek kategóriájából az Abel-csoportok kategóriájába, és van értelme arról beszélni, hogy egzakt sorozatot egzaktba visz-e.

Bizonyítás. Azt kell belátnunk, hogy ha $(A_i, f_{ji})_{i \leq j \in I} \xrightarrow{\alpha} (B_i, g_{ji})_{i \leq j \in I} \xrightarrow{\beta} (C_i, h_{ji})_{i \leq j \in I}$ direkt rendszerek egy egzakt sorozata, akkor $\varinjlim A_i \xrightarrow{\varinjlim \alpha_i} \varinjlim B_i \xrightarrow{\varinjlim \beta_i} \varinjlim C_i$ is egzakt. Az, hogy $\varinjlim \beta_i \circ \varinjlim \alpha_i = \varinjlim (\beta_i \circ \alpha_i) = \varinjlim 0 = 0$ (vagyis $\text{Im}(\varinjlim \alpha_i) \subseteq \text{Ker}(\varinjlim \beta_i)$), világos. Másrészt legyen $b = [b_i] \in \text{Ker}(\beta) \subseteq \varinjlim B_i$. Ez azt jelenti, hogy $(\varinjlim \beta_i)(b) = [\beta_i(b_i)] = [0] = 0 \in \varinjlim C_i$ -ben. A \sim ekvivalenciareláció definíciója szerint ez azt jelenti, hogy van olyan $k \geq i \in I$, melyre $h_{ki}(\beta_i(b_i)) = h_{ki}(0) = 0 \in C_k$. Node $0 = h_{ki}(\beta_i(b_i)) = \beta_k(g_{ki}(b_i))$, azaz $g_{ki}(b_i) \in \text{Ker}(\beta_k) = \text{Im}(\alpha_k)$ (a direkt rendszerek közti sorozat egzaktsága miatt). Ekkor van olyan $a_k \in A_k$, melyre $\alpha_k(a_k) = g_{ki}(b_i)$, azaz $b = [b_i] = [g_{ki}(b_i)] = [\alpha_k(a_k)] = \varinjlim \alpha_i([a_k]) \in \text{Im}(\varinjlim \alpha_i)$. Tehát $\text{Ker}(\varinjlim \beta_i) \subseteq \text{Im}(\varinjlim \alpha_i)$, mivel $b \in \text{Ker}(\varinjlim \beta_i)$ tetszőleges volt. \square

2. Inverz limesz

2.1. Definíció. Legyenek az A_i halmazok ismét egy részben rendezett I halmazzal indexelve (melyben bármely két elemnek van felső korlátja, de ez itt a definícióhoz nem szükséges, csak

a későbbi állításokhoz). Az $(A_i)_{i \in I}$ halmazok egy inverz rendszert alkotnak, ha minden $i \leq j \in I$ -re adva van egy $f_{ij}: A_j \rightarrow A_i$ függvény, melyre (1) $f_{ii} = \text{id}_{A_i}$; (2) $i \leq j \leq k$ esetén $f_{ij} \circ f_{jk} = f_{ik}$. Az A_i halmazok inverz limesze a

$$\varprojlim_{i \in I} A_i := \{(a_i)_{i \in I} \in \prod_{i \in I} A_i \mid f_{ij}(a_j) = a_i \text{ minden } i \leq j \in I\text{-re}\}$$

halmaz. Az inverz limeszt időnként projektív limesznek vagy egyszerűen csak limesznek is nevezik.

2.2. Megjegyzés. Ha az A_i halmazok topologikus terek, és az f_{ij} ($i \leq j \in I$) leképezések folytonosak, akkor a $\varprojlim A_i$ halmazon értelmezhetjük a szorzattopológia altértopológiáját, melyre nézve egy topologikus tér lesz. Ez a topológia nem más, mint a legdurvább olyan topológia, melyre nézve a $\varprojlim_{i \in I} A_i \hookrightarrow \prod_{i \in I} A_i \rightarrow A_j$ leképezések folytonosak minden $j \in I$ -re. Másrészt az is világos, hogy ha az A_i halmazok csoportok (gyűrűk, modulusok, stb.) és az f_{ij} leképezések homomorfizmusok, akkor a $\varprojlim A_i$ részcsoportja (részgyűrűje, részmodulusa, stb.) lesz a direkt szorzatnak.

2.3. Példa. A p -adikus egészek gyűrűje felírható inverz limeszként: $\mathbb{Z}_p \cong \varprojlim_{n \geq 1} \mathbb{Z}/(p^n)$. Hasonlóan egy R (kommutatív) gyűrű feletti formális hatványsorok gyűrűje is: $R[[x]] \cong \varprojlim_{n \geq 1} R[x]/(x^n)$.

2.4. Állítás. Nemüres, kompakt, Hausdorff A_i ($i \in I$) halmazok (folytonos összekötő leképezésekkel vett) inverz limesze nemüres, kompakt, és Hausdorff.

Bizonyítás. Hausdorff terekt direkt szorzata is Hausdorff, ezek részhalmaza is az. Másrészt Tyihonov tétele szerint kompakt halmazok szorzata is kompakt. Belátjuk, hogy ha az eredeti A_i halmazok Hausdorffak, akkor $\varprojlim A_i$ egy zárt része $\prod A_i$ -nek, speciálisan kompakt. Valóban, minden $i \leq j \in I$ pár esetén a $B_{i,j} := \{(a_i)_{i \in I} \in \prod_{i \in I} A_i \mid f_{ij}(a_j) \neq a_i\}$ halmaz nyílt $\prod A_i$ -ben, hiszen A_i Hausdorff, ezért $(a_i)_{i \in I} \in B_{i,j}$ esetén a_i -nek és $f_{ij}(a_j)$ -nek van egymástól diszjunkt V_i , $f_{ij}(a_j) \in U_j$ környezetei. Ekkor $V_j := f_{ij}^{-1}(U_j) \subseteq A_j$ is nyílt, tehát $V_i \times V_j \times \prod_{k \in I, i \neq k \neq j} A_k \subseteq B_{i,j}$, azaz $B_{i,j}$ nyílt. Továbbá ha $\varprojlim A_i$ üres lenne, az azt jelentené, hogy a $B_{i,j}$ ($i \leq j \in I$) lefednék a kompakt $\prod A_i$ halmazt, tehát ennek létezne véges részfedése, azaz $i_1 \leq j_1, \dots, i_n \leq j_n \in I$ n darab pár, melyre $\bigcup_{k=1}^n B_{i_k, j_k} = \prod A_i$. Node ennek a $2n$ darab indexnek van egy $t \in I$ közös felső korlátja, és tetszőleges $a_t \in A_t$ -re az $a_{i_k} := f_{i_k t}(a_t)$, $a_{j_k} := f_{j_k t}(a_t)$, $a_s \in A_s$ tetszőleges ($s \neq i_1, j_1, \dots, i_n, j_n \in I$) esetén $(a_i)_{i \in I} \in \prod A_i$ nincs benne egyik B_{i_k, j_k} -ban sem ($k = 1, \dots, n$), ami ellentmondás. \square

Vegyük észre, hogy a fenti állítás a König-lemma messzemenő általánosítása, mely – ezen a nyelven – azt mondja ki, hogy véges nemüres halmazok inverz limesze nemüres. Valóban, minden véges halmaz kompakt a diszkrét topológiában, és minden leképezés folytonos két diszkrét tér között.

A direkt limeszhez hasonlóan adott I részbenrendezett halmazra az inverz limesz is functor: az Abel-csoport inverz rendszereinek kategóriájából az Abel-csoportok kategóriájába.

2.5. Állítás. Abel-csoportokon az inverz limesz balegzakt, de általában nem jobb egzakt.

Bizonyítás. Legyen $0 \rightarrow A_i \xrightarrow{\alpha_i} B_i \xrightarrow{\beta_i} C_i$ Abel-csoportok inverz rendszerének egy egzakt sorozata (tehát a

$$\begin{array}{ccccccc} 0 & \longrightarrow & A_j & \xrightarrow{\alpha_j} & B_j & \xrightarrow{\beta_j} & C_j \\ & & f_{ij} \downarrow & & g_{ij} \downarrow & & \downarrow h_{ij} \\ 0 & \longrightarrow & A_i & \xrightarrow{\alpha_i} & B_i & \xrightarrow{\beta_i} & C_i \end{array}$$

diagramok minden $i \leq j \in I$ esetén kommutatívak). Az, hogy $\varprojlim \alpha_i$ injektív, abból következik, hogy a $\prod \alpha_i: \prod A_i \rightarrow \prod B_i$ leképezés is injektív. A $(\varprojlim \beta_i) \circ (\varprojlim \alpha_i) = \varprojlim (\beta_i \circ \alpha_i) = \varprojlim 0 = 0$, szintén világos. Másrészt, ha $(b_i)_{i \in I} \in \varprojlim B_i \subseteq \prod B_i$ benne van $\text{Ker}(\varprojlim \beta_i)$ -ben, akkor minden $i \in I$ -re $\beta_i(b_i) = 0$, azaz $b_i \in \text{Ker}(\beta_i) = \text{Im}(\alpha_i)$, így van olyan $a_i \in A_i$, melyre $\alpha_i(a_i) = b_i$. Ráadásul α_i injektív, ezért ez az a_i egyértelmű is, sőt, $\alpha_i(f_{ij}(a_j)) = g_{ij}(\alpha_j(a_j)) = g_{ij}(b_j) = b_i = \alpha_i(a_i)$ és α_i injektivitása miatt $f_{ij}(a_j) = a_i$, azaz $(a_i)_{i \in I}$ benne van $\varprojlim A_i$ -ben. \square

2.6. Példa. Az inverz limesz általában nem egzakt: $A \ 0 \rightarrow p^n \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}/(p^n) \rightarrow 0$ sorozat minden n -re egzakt, és kompatibilis a természetes leképezésekkel, viszont $\varprojlim_n p^n \mathbb{Z} = 0$, $\varprojlim \mathbb{Z} = \mathbb{Z}$, és $\varprojlim \mathbb{Z}/(p^n) = \mathbb{Z}_p$, és a $0 \rightarrow 0 \rightarrow \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}_p \rightarrow 0$ sorozat nem egzakt.

Variációk egy témára:

2.7. Következmény. Kompakt Hausdorff Abel-csoportokon az inverz limesz egzakt.

Bizonyítás. Azt kell belátnunk, hogy anélkül, hogy feltennénk, hogy az $\alpha_i: A_i \rightarrow B_i$ leképezések injektívek, következik az egzaktság $\varprojlim B_i$ -nél. A fenti bizonyításban ezt ott használtuk ki, hogy mivel a_i egyértelmű volt, ezért az $(a_i)_{i \in I}$ sorozat szükségképpen kompatibilis az A_i -k közötti összekötőleképezésekkel. Viszont most az A_i -k kompaktak, ezért az $\alpha_i^{-1}(b_i) \subset A_i$ részhalmazok is kompaktak, nemüresek, és Hausdorffak (zárt öse zárt, kompaktnak zárt része kompakt). Ráadásul ezen halmazok is inverz rendszert alkotnak, tehát inverz limeszük nemüres a 2.4-es állítás miatt. Ez pedig azt bizonyítja, hogy a $(b_i)_{i \in I}$ elem benne van $\varprojlim \alpha_i$ képében. \square

2.8. Következmény. Legyen $0 \rightarrow A_i \xrightarrow{\alpha_i} B_i \xrightarrow{\beta_i} C_i \rightarrow 0$ Abel-csoportok inverz rendszerének egy egzakt sorozata, és tegyük fel, hogy $I = \mathbb{N}$ a szokásos \leq részbenrendezéssel. Tegyük fel, hogy az $(A_i)_{i \in \mathbb{N}}$ inverz rendszer teljesíti a Mittag-Leffler feltételt: Minden $i \in \mathbb{N}$ -re van olyan $i \leq m = m(i) \in \mathbb{N}$ index, melyre minden $j \geq m$ -re $\text{Im}(f_{im}) = \text{Im}(f_{ij})$ (azaz valamilyen indextől kezdve a képterek stabilizálódnak). Ekkor a $0 \rightarrow \varprojlim A_i \rightarrow \varprojlim B_i \rightarrow \varprojlim C_i \rightarrow 0$ sorozat is egzakt. Speciálisan ha az $f_{ij}: A_j \rightarrow A_i$ leképezések minden $i \leq j \in I$ -re szürjektívek, akkor a Mittag-Leffler feltétel triviálisan teljesül $m = i$ -vel.

Bizonyítás. Az általános eset bizonyítását az olvasóra hagyjuk. Ha az f_{ij} leképezések szürjektívek, akkor be kell látnunk, hogy a $\varprojlim \beta_i: \varprojlim B_i \rightarrow \varprojlim C_i$ leképezés szürjektív. Legyen $(c_i)_{i \in I} \in \varprojlim C_i$. Ekkor a $D_i := \beta_i^{-1}(c_i) \subseteq B_i$ halmazok $\text{Ker}(\beta_i) = \text{Im}(\alpha_i)$ -szerinti mellékosztályok, melyekre $g_{ij}(D_j) \subseteq D_i$. Belátjuk, hogy itt egyenlőség van, azaz $g_{ij}: D_j \rightarrow D_i$ is szürjektív. Legyen $d_i \in D_i$, vegyünk egy tetszőleges $d'_j \in D_j$ -t. Ekkor $g_{ij}(d'_j) \in D_i$, azaz $d_i - g_{ij}(d'_j) \in \text{Im}(\alpha_i)$. Mivel α_i injektív, ezért egyértelműen létezik egy $a_i \in A_i$, melyre $\alpha_i(a_i) = d_i - g_{ij}(d'_j)$. Másrészt $f_{ij}: A_j \rightarrow A_i$ szürjektív, azaz van olyan $a_j \in A_j$, melyre $f_{ij}(a_j) = a_i$. Ekkor viszont $d_i = \alpha_i(a_i) + g_{ij}(d'_j) = \alpha_i(f_{ij}(a_j)) + g_{ij}(d'_j) = g_{ij}(\alpha_j(a_j) + d'_j) \in$

$g_{ij}(D_j)$, hiszen $\alpha_j(a_j) + d'_j$ ugyanabban az $\text{Im}(\alpha_j)$ -szerinti mellékosztályban van, mint d'_j , azaz D_j -ben van. Tehát rekurzívan meg tudjuk konstruálni a $\varprojlim D_i$ halmaz egy elemét: ha $d_i \in D_i$ már megvan, akkor vesszük egy tetszőleges ősképét D_{i+1} -ben, és így tovább. \square

Az alábbi példában megmutatjuk, hogyan lehet a fenti Mittag-Leffler feltételt alkalmazni.

2.9. Feladat. *Igazoljuk, hogy $\mathbb{Z}[[x]]/(x-p) \cong \mathbb{Z}_p$.*

Megoldás. Írjuk a $\mathbb{Z}[[x]]$ formális hatványsorgyűrűt $\mathbb{Z}[[x]] \cong \mathbb{Z}[x]/(x^n)$ alakba. Vegyük észre, hogy az $x-p$ -vel való szorzás injektív a $\mathbb{Z}[x]/(x^n)$ gyűrűn. Valóban, ha valamely $f(x) \in \mathbb{Z}[x]$ -re $f(x)(x-p)$ osztható x^n -nel, akkor $f(x)$ is osztható x^n , mivel x^n -nek és $x-p$ -nek nincs közös irreducibilis osztója, és $\mathbb{Z}[x]$ -ben igaz a számelmélet alaptétele. Tehát minden $n \geq 1$ -re kapunk egy

$$0 \rightarrow \mathbb{Z}[x]/(x^n) \xrightarrow{(x-p)} \mathbb{Z}[x]/(x^n) \rightarrow \mathbb{Z}[x]/(x^n, x-p) \rightarrow 0$$

rövid egzakt sorozatot. Ráadásul ezek a rövid egzakt sorozatok kompatibilisek a $\mathbb{Z}[x]/(x^{n+1}) \rightarrow \mathbb{Z}[x]/(x^n)$ természetes szürjektív faktorleképezésekkel, azaz a

$$\begin{array}{ccccccc} 0 & \longrightarrow & \mathbb{Z}[x]/(x^{n+1}) & \xrightarrow{(x-p)} & \mathbb{Z}[x]/(x^{n+1}) & \longrightarrow & \mathbb{Z}[x]/(x^{n+1}, x-p) \longrightarrow 0 \\ & & \downarrow & & \downarrow & & \downarrow \\ 0 & \longrightarrow & \mathbb{Z}[x]/(x^n) & \xrightarrow{(x-p)} & \mathbb{Z}[x]/(x^n) & \longrightarrow & \mathbb{Z}[x]/(x^n, x-p) \longrightarrow 0 \end{array}$$

diagram kommutatív minden $n \geq 1$ -re. Vegyük észre, hogy $\mathbb{Z}[x]/(x^n, x-p) \cong \mathbb{Z}[x]/(p^n, x-p) \cong \mathbb{Z}/(p^n)$, ráadásul a természetes $\mathbb{Z}[x]/(x^{n+1}, x-p) \rightarrow \mathbb{Z}[x]/(x^n, x-p)$ faktorleképezés ennél az izomorfizmusnál a $\mathbb{Z}/(p^{n+1}) \rightarrow \mathbb{Z}/(p^n)$ természetes faktorleképezést indukálja. Így a 2.8-as Következmény szerint a

$$0 \rightarrow \varprojlim \mathbb{Z}[x]/(x^n) \xrightarrow{(x-p)} \varprojlim \mathbb{Z}[x]/(x^n) \rightarrow \varprojlim \mathbb{Z}/(p^n) \rightarrow 0$$

sorozat is egzakt, azaz $\mathbb{Z}_p \cong \mathbb{Z}[[x]]/(x-p)$. \square

3. Algebrai lezárt létezése, végtelen Galois-bővítések

3.1. Lemma. *Legyenek $f_1(x), \dots, f_n(x) \in K[x]$ nemkonstans polinomok. Ekkor van olyan $K \leq L$ véges bővítése K -nak, melyben mindegyik f_i ($i = 1, \dots, n$) polinomnak van gyöke.*

Bizonyítás. Indukció n szerint. Ha $n = 1$, akkor vesszük f_1 -nek egy g_1 irreducibilis osztóját, és az $L_1 := K[x]/(g_1(x))$ testet, melyben g_1 -nek és így f_1 -nek van gyöke. \square

A következő bizonyítás megegyezik Pelikán József Algebra [1] jegyzetében található bizonyítással, de az olvasó kényelmének kedvéért megismételjük.

3.2. Tétel. *Minden K testnek izomorfia erejéig egyértelműen létezik algebrai lezártja, azaz olyan $K \leq \bar{K}$ test, mely algebrai bővítése K -nak és algebrailag zárt.*

Bizonyítás. Létezés: Legyen $S := \{f(x) \in K[x] \mid f \text{ nem konstans}\}$ a K feletti nemkonstans polinomok halmaza, és $R := K[x_f \mid f \in S]$ sokváltozós polinomgyűrű (minden $f \in S$ polinomra veszünk egy-egy x_f változót). Legyen továbbá $I := (f(x_f) \mid f \in S) \triangleleft R$ az $f(x_f)$ polinomok által generált ideál. Azt állítjuk, hogy $I \neq R$. Valóban, tegyük fel indirekten, hogy $1 \in I$, azaz van olyan $g_1, \dots, g_n \in R$ és $f_1, \dots, f_n \in S$, melyekre

$$1 = g_1 f_1(x_{f_1}) + \dots + g_n f_n(x_{f_n}). \quad (1)$$

A 3.1-es Lemma szerint van olyan $K \leq L$ véges bővítés és $\alpha_1, \dots, \alpha_n \in L$ elemek, melyekre $f_i(\alpha_i) = 0$ ($i = 1, \dots, n$). Az (1)-es egyenletbe x_{f_i} helyére α_i -t helyettesítve, a többi változó helyére pedig tetszőleges (pl. 0) számokat írva egy olyan $R \rightarrow L$ gyűrűhomomorfizmust kapunk, ami a bal oldalt 1-be, a jobb oldalt pedig 0-ba viszi. Ez ellentmondás, tehát $I \neq R$.

Így van I -t tartalmazó $M \triangleleft R$ maximális ideál R -ben Krull tétele szerint (itt kihasználjuk a Zorn lemmát). Ekkor $K_1 := R/M$ test. Vegyük észre, hogy K_1 -et generálják az $x_f + M \in K_1$ elemek K felett ($f \in S$), hiszen R -et is generálják az x_f elemek. Viszont az $x_f + M$ elemek algebraiak K fölött, hiszen $f(x_f + M) = 0$. Tehát K_1 egy olyan algebrai bővítése K -nak, melyben minden K feletti nemkonstans polinomnak van gyöke. Vegyük észre, hogy K_1 nem feltétlenül algebrailag zárt, hiszen előfordulhat, hogy egyes K_1 -beli polinomoknak nincs gyökük K_1 -ben, sőt, az is, hogy egy $f \in K[x]$ polinomnak csak egyetlen gyöke van K_1 -ben, nem az összes. Viszont K helyett K_1 -gyel elismételhetjük a fenti konstrukciót, mellyel kapunk egy $K \leq K_1 \leq K_2$ algebrai bővítést, melyben minden K_1 feletti polinomnak van gyöke. És így tovább, legyen $\bar{K} := \bigcup_{n=1}^{\infty} K_n$ felszálló unió. Ekkor a \bar{K} testnek minden eleme algebrai K felett (hiszen algebrai bővítések egymásutánja is algebrai), továbbá \bar{K} már algebrailag zárt: ha $g(x) \in \bar{K}[x]$ nemkonstans, akkor van olyan $n \geq 1$, melyre g minden együtthatója benne van K_n -ben, azaz g -nek van gyöke $K_{n+1} \subset \bar{K}$ -ban.

Egyértelműség: Legyen F egy másik algebrai lezártja K -nak. A Zorn-lemma segítségével megadunk egy $\bar{K} \rightarrow F$ izomorfizmust. Legyen \mathcal{H} az (L, φ) rendezett párok halmaza, ahol $K \leq L \leq \bar{K}$ egy közbülső test, $\varphi: L \rightarrow F$ pedig egy K -homomorfizmus. Értelmezzük \mathcal{H} -n a következő részbenrendezést: $(L_1, \varphi_1) \leq (L_2, \varphi_2)$ akkor és csak akkor, ha $L_1 \leq L_2$ résztest és φ_2 megszorítása L_1 -re megegyezik φ_1 -gyel. \mathcal{H} egy nemüres halmaz, hiszen $K \leq F$, ezért $(K, \iota) \in \mathcal{H}$, ahol $\iota: K \rightarrow F$ a természetes tartalmazás. Továbbá \mathcal{H} zárt a felszálló unióra, ezért alkalmazható a Zorn lemma: legyen (L_0, φ_0) a \mathcal{H} egy maximális eleme. Tegyük fel először, hogy $L_0 \neq \bar{K}$, azaz van egy $\alpha \in \bar{K}$, melyre $\alpha \notin L_0$. Legyen α minimálpolinomja L_0 felett $m_\alpha(x) \in L_0[x]$. A [2] 1.9-es Állítás szerint φ_0 kiterjesztései $L_0(\alpha)$ -ra bijekcióban vannak $\varphi_0(m_\alpha(x))$ F -beli gyökeivel. Mivel F algebrailag zárt, ezért $\varphi_0(m_\alpha)$ -nak van gyöke F -ben, tehát létezik egy $\psi: L_0(\alpha) \rightarrow F$ K -homomorfizmus kiterjesztése φ_0 -nak, ami ellentmond (L_0, φ_0) maximalitásának. Tehát $L_0 = \bar{K}$ és $\varphi_0: \bar{K} \rightarrow F$ egy K -homomorfizmus, speciálisan injektív. A szürjektivitáshoz legyen $\beta \in F$ tetszőleges. Mivel F/K algebrai, ezért β -nak van egy $m_\beta(x) \in K[x]$ minimálpolinomja K felett, melynek különböző gyökei F -ben $\beta_1 = \beta, \dots, \beta_n$. Ekkor m_β -nak \bar{K} -ban is n különböző gyöke van: $\beta'_1, \dots, \beta'_n$ (valóban, a különböző gyökök száma leolvasható a polinomról többszörös deriválással). Node $\beta'_1, \dots, \beta'_n$ mind β_1, \dots, β_n -be mehet csak a φ_0 testhomomorfizmusnál, speciálisan β is benne van φ_0 képében, azaz φ_0 izomorfizmus. \square

3.3. Állítás. *Legyen K egy tökéletes test. Ekkor*

$$\bar{K} \cong \varinjlim_{K \leq L \leq \bar{K}, L/K \text{ véges}} L \cong \varinjlim_{K \leq L \leq \bar{K}, L/K \text{ véges Galois}} L,$$

ahol az összekötőleképezések és a részbenrendezés a tartalmazás.

Bizonyítás. Ha L_1, L_2 két véges bővítése K -nak \bar{K} -ban, akkor L_1 -nek és L_2 -nek van közös felső korlátja (bővítünk mindkettő generátoraival), tehát a direkt limesznek van értelme. Másrészt, ha $\alpha \in \bar{K}$, akkor van olyan $K \leq L_0 \leq \bar{K}$ véges közbülső test, melyben α benne van, sőt, ha K tökéletes, akkor még Galois-bővítés is van ilyen. Tehát α -hoz hozzárendelhetjük $\alpha \in L_0$ osztályát a $\varinjlim L$ direkt limeszben, mely hozzárendelés egy K -homomorfizmus. Ez a K -homomorfizmus nyilvánvalóan bijektív. \square

3.4. Definíció. Egy F/K végtelen algebrai bővítést Galois-bővítésnek nevezünk, ha szeparábilis és normális. A fenti bizonyítással analóg érvelés miatt ez azzal ekvivalens, hogy F véges Galois-bővítések direkt limesze.

3.5. Állítás. Ha F/K Galois-bővítés, akkor

$$\text{Gal}(F/K) := \text{Hom}_K(F, F) \cong \varprojlim_{K \leq L \leq F, L/K \text{ véges Galois}} \text{Gal}(L/K),$$

ahol a jobb oldalon $K \leq L_1 \leq L_2$ véges Galois bővítések esetén a $\text{Gal}(L_2/K) \rightarrow \text{Gal}(L_1/K)$ összekötő leképezések a megszorítás által indukált faktorleképezések.

Bizonyítás. Ha $\tau \in \text{Hom}_K(F, F)$, akkor τ nyilván injektív, és a 3.2-es Tétel bizonyításának végéhez hasonló gondolatmenet miatt szürjektív is, azaz invertálható. Tehát $\text{Gal}(F/K)$ egy csoport. Továbbá ha $\tau \in \text{Hom}_K(F, F)$, akkor τ -t megszoríthatjuk minden L véges Galois közbülső testre, így a $\tau \mapsto (\tau_L)_L$ egy $\text{Gal}(F/K) \rightarrow \varprojlim \text{Gal}(L/K)$ csoporthomomorfizmus lesz, hiszen $(\tau_{L_2})_{L_1} = \tau_{L_1}$. Az injektivitás világos, hiszen ha $\tau \neq \text{id}$, akkor van olyan $\alpha \in F$, melyre $\tau(\alpha) \neq \alpha$, de α benne van egy véges bővítésben is. A szürjektivitás szintén világos, hiszen ha van τ_L -eknek egy kompatibilis rendszere, akkor ez megad egy $\tau: F \rightarrow F$ K -homomorfizmust a következőképpen: ha $\alpha \in F$, akkor van olyan L véges bővítés, mely tartalmazza α -t. Ekkor $\tau(\alpha) := \tau_L(\alpha)$ legyen, és ez nyilván nem függ L választásától, mivel $(\tau_L)_L$ kompatibilis volt. \square

3.6. Definíció. A K tökéletes test abszolút Galois-csoportján a $\text{Gal}(\bar{K}/K)$ csoportot értjük. Ezen értelmezhető az inverz limesz topológia (a $\text{Gal}(L/K)$ véges csoportokon a diszkrét topológiát választva), melyre nézve egy kompakt csoport, hiszen véges (spec. kompakt) csoportok inverz limesze. Véges csoportok inverz limeszeit provéges csoportoknak nevezzük. Ha K nem tökéletes, akkor \bar{K} nem Galois-bővítése K -nak. Ebben az esetben \bar{K} helyett K maximális szeparábilis K^{sep} bővítését („szeparábilis lezárt”) kell venni az abszolút Galois csoport definíciójában.

Híres megoldatlan probléma az inverz Galois-probléma, mely ebben a kontextusban azzal ekvivalens, hogy minden véges csoport előáll-e a $\text{Gal}(\bar{\mathbb{Q}}/\mathbb{Q})$ csoport folytonos homomorf képeként, azaz \mathbb{Q} véges bővítésének Galois-csoportjaként.

Hivatkozások

- [1] Pelikán József, *Algebra*, http://www.cs.elte.hu/~pelikan/11_Testek.pdf
- [2] Zábrádi Gergely, *K-homomorfizmusok, szeparábilis bővítések, Galois-elmélet*, http://www.cs.elte.hu/~zger/Algebra4_2013/szeparabilis.pdf